KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1580/2006,

annettu 20 päivänä lokakuuta 2006,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 täytäntöönpanosta tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1043/2005 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 [1] ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksen (EY) N:o 1043/2005 [2] 4 artiklan ja sen 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien tuotteiden viennin yhteydessä on sovellettava maataloustuotteiden vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä huhtikuuta 1999 annettua komission asetusta (EY) N:o 800/1999 [3].

(2) Asetuksen (EY) N:o 800/1999 3 artiklan toisen luetelmakohdan mukaisesti oikeus vientitukeen syntyy tuotaessa tuotteet määrättyyn kolmanteen maahan, kun kyseiseen kolmanteen maahan sovelletaan eriytettyä tukea.

(3) Asetuksen (EY) N:o 800/199914,15 ja 16 artiklassa säädetään eriytetyn tuen maksuedellytyksistä, erityisesti asiakirjoista, joilla tavaroiden saapuminen määräpaikkaan osoitetaan.

(4) Asetuksen (EY) N:o 800/199917 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat vapauttaa viejän kyseisen asetuksen 16 artiklassa säädettyjen muiden todisteiden kuin kuljetusasiakirjan esittämisestä tietyissä olosuhteissa.

(5) Erityisten hakemusten, joiden perusteella tuet myönnetään asetuksen (EY) N:o 1043/2005 mukaisesti, määrä on korkea. Suurin osa tavaroista, joita nämä hakemukset koskevat, valmistetaan tarkoin määritellyissä teknisissä olosuhteissa, niiden ominaisuudet ja laatu ovat muuttumattomat, ne ovat säännöllisen viennin kohteena ja niiden valmistusohjeet ovat toimintavaltaisten viranomaisten rekisteröimiä ja vahvistamia.

(6) Kun otetaan huomioon nämä erityisolosuhteet ja asetuksen (EY) N:o 1043/2005 mukainen vientituen myöntämiseen liittyvä hallinnon yksinkertaistamisen tavoite, on tarpeen antaa erityissäännöksiä, joiden ansiosta jäsenvaltioille tarjotaan enemmän joustavuutta kuin mitä asetuksen (EY) N:o 800/1999 17 artiklassa säädetään niiden enimmäismäärien osalta, joihin asti jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimijat viimeksi mainitun asetuksen 16 artiklassa säädettyjen todisteiden esittämisestä.

(7) Sen vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus oman harkintansa mukaan vapauttaa viejä asetuksen (EY) N:o 800/199916 artiklassa säädettyjen todisteiden esittämisestä, kun tavarat on pakattu vähittäismyyntiin tai kun on kyse saman viejän samaan CN-koodiin kuuluvien tavaroiden säännöllisestä viennistä samalle vastaanottajalle edellyttäen, että viejiltä vaaditaan todiste pistokokeissa.

(8) On tarpeen varmistaa toisaalta, että jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellä mainittujen vapautusten rajoittuvan niihin toimiin, joihin ne on tarkoitettu, ja toisaalta, että yksittäiset viejät tietävät ennen vientiä ne tavarat ja toimet, joiden osalta jäsenvaltio on varautunut sallimaan kyseiset joustavammat järjestelyt viejien eduksi. Sen vuoksi on aiheellista säätää jäsenvaltioiden suorittamasta sellaisen lupamenettelyn hallinnoinnista, jonka avulla ne pystyvät valvomaan tavaroita ja toimia, joiden osalta ne ovat varautuneet sallimaan kyseiset joustavammat järjestelyt.

[1] EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 (EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5).

[2] EUVL L 172, 5.7.2005, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 544/2006 (EUVL L 94, 1.4.2006, s. 24).

[3] EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/2004 (EUVL L 105, 14.4.2004, s. 5).

(9) On aiheellista säätää, että tällaisten säännösten mukaisesti myönnettyjä vapautuksia pidetään riskitekijöinä, jotka otetaan huomioon sovellettaessa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4045/89 ([1]) 2 artiklan 1 kohtaa. Lisäksi kun jäsenvaltiot etsivät tiettyjä asiakirjoja riskitekijöiden perusteella, niiden on aiheellista soveltaa periaatteita, jotka on vahvistettu vientitukea saavia maataloustuotteita koskevan riskinarvioinnin perusteista 20 päivänä joulukuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 3122/94 ([2]).

(10) Huolimatta tässä asetuksessa säädetyistä vapautuksista asetuksen (EY) N:o 800/1999 16 artiklassa vaadittujen todisteiden olisi oltava pakollisia tietyissä tapauksissa. Näiden vaatimusten soveltamisesta tukien maksamiseen aiheutuu huomattavia muutoksia hallintomenettelyihin sekä jäsenvaltioiden viranomaisten että viejien kannalta, joten seurauksena on hallinnollisia vaikutuksia ja merkittäviä taloudellisia rasitteita. Asetuksen (EY) N:o 800/1999 16 artiklassa tarkoitetun todisteen saaminen voi aiheuttaa suuria hallinnollisia vaikeuksia joissakin maissa. Jotta kevennetään viejien taloudellista ja hallinnollista taakkaa ja jotta viranomaiset ja viejät voivat perustaa uusia kyseisiä tavaroita koskevia järjestelyjä sekä ottaa käyttöön tarvittavat menettelyt sen varmistamiseksi, että kaikki täytettävät muodollisuudet hoidetaan sujuvasti, on aiheellista säätää siirtymäkaudesta, jonka aikana helpotetaan tuontimuodollisuuksien täyttymisen todistamista.

(11) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 1043/2005 olisi muutettava vastaavasti.

(12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevän hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1043/200554 artiklaan 3–6 kohdat seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 800/1999 17 artiklassa säädetään, tämän asetuksen liitteeseen II kuuluviin tavaroihin on sovellettava kyseisen artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa vahvistettua määrää riippumatta määräpaikkana olevasta maasta tai alueesta, jonne tavarat viedään,

a) kun on kyse vähittäismyyntiin tarkoitetuista, sellaisissa tuotetta lähinnä olevissa pakkauksissa, joiden sisällön nettopaino on enintään 2,5 kg, tai enintään 2 litraa vetävissä astioissa olevista tavaroista, joihin tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY (*) 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa merkinnässä mainitaan tuoja määrämaassa tai joissa merkintä on laadittu määrämaan virallisella kielellä tai kyseisessä maassa helposti ymmärrettävissä olevalla kielellä;

b) siinä tapauksessa, että tietty viejä 4 kohdassa tarkoitetun lupapyynnön esittämispäivää edeltävien kahden vuoden aikana vie vähintään 12 kertaa samalle vastaanottajalle tavaroita, jotka sisältävät enintään 90 painoprosenttia samaan kahdeksannumeroiseen CN-koodiin kuuluvaa yksittäistä perustuotetta, jolle maksetaan tukea.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat pyynnöstä myöntää virallisen luvan, jonka nojalla viejä vapautetaan kyseisen asetuksen (EY) N:o 800/1999 16 artiklassa säädettyjen muiden asiakirjojen kuin kuljetusasiakirjan esittämisestä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lupa on voimassa ilman peruutusta enintään kaksi vuotta, ja se voidaan uusia. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa luvan oman harkintansa mukaan, ja lupa on välittömästi peruutettava etenkin silloin, kun on perustellusti syytä epäillä, että viejä ei ole noudattanut erityisluvan ehtoja.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnettyjä vapautuksia on pidettävä riskitekijöinä, jotka otetaan huomioon sovellettaessa asetuksen (ETY) N:o 4045/89 2 artiklan 1 kohtaa.

Viejien, joille on myönnetty vapautus, on mainittava lupanumero yhtenäisessä hallinnollisessa asiakirjassa ja kyseisen asetuksen 32 artiklassa tarkoitetussa erityisessä tuen maksamista koskevassa hakemuksessa.

([1]) EYVL L 388, 30.12.1989, s. 18. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2154/2002 (EYVL L 328, 5.12.2002, s. 4).

([2]) EYVL L 330, 21.12.1994, s. 31. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2655/1999 (EYVL L 325, 17.12.1999, s. 12).

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 3 kohdan b alakohdassa säädetyssä tapauksessa jäsenvaltiot voivat vapauttaa kyseisen viejän kuljetusasiakirjojen esittämisestä luvan kattaman kaiken viennin osalta edellyttäen, että jäsenvaltiot vaativat kyseiseltä viejältä asetuksessa (EY) N:o 3122/94 vahvistettuja perusteita noudattaen kuljetusasiakirjojen esittämistä vähintään 10 prosentin osuudelta kyseisistä vienti-ilmoituksista tai kerran vuodessa, sen mukaan, kumpi määrä on suurempi.

6. Kun on kyse tavaroista, jotka luetellaan tämän asetuksen liitteessä II ja joiden vienti-ilmoitus on hyväksytty viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2007 ja joista viejä ei pysty esittämään asetuksen (EY) N:o 800/1999 16 artiklan 1 kohdassa säädettyä todistetta, kyseiset tavarat katsotaan kolmanteen maahan tuoduiksi, kun esitetään kuljetusasiakirja ja joko jokin asetuksen (EY) 800/1999 16 artiklan 2 kohdassa luetelluista asiakirjosta tai pankkiasiakirja, jonka antaa hyväksytty yhteisöön sijoittautunut välittäjä ja jossa todistetaan, että kyseistä vientiä koskeva maksu on merkitty tämän avaamalle viejän tilille, tai maksutosite.

Asetuksen (EY) N:o 800/199920 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon ensimmäisen alakohdan säännökset.

(*) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä lokakuuta 2006.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja